DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w LUBLINIE

Lublin, dnia 1 grudnia 1955 | Nr 9 | Poz. 112—113

TREŚĆ

Poz. 112
UCHWAŁA NR 13
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE
z dnia 18.XI.1955

w sprawie usprawnienia pracy spółdzielczości samopomocowej i zadań rad narodowych w tym zakresie.

Wojewódzka Rada Narodowa po zapoznaniu się ze sprawozdaniem działalności Zarządu Wojewódzkiego Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska", koreferatem Komisji Handlu oraz oceną krytyczną pracy spółdzielczości samopomocowej ze strony zabierających głos w dyskusji stwierdza, iż spółdzielczość ta coraz lepiej spełnia swe zadanie. Wskazują na to dane zawarte w sprawozdaniu, mówiące o rozwoju spółdzielczości wiejskiej, dużej poprawie na odcinku zaopatrzenia wsi, oraz osiągnięcia w skupie i wykonywaniu usług.

Dzięki stale zwiększającej się opiece rad narodowych i wnikliwszej kontroli nad aparatem spółdzielczości samopomocowej podniósł się zarówno poziom organizacyjny jak i jej działalność gospodarcza.

Spółdzielczość samopomocowa głęboko wrosła w gospodarkę wsi, oraz stanowi poważny instrument oddziaływania politycznego na wieś. Spółdzielczość samopomocowa między innymi coraz lepiej umacnia sojusz robotniczo-chłopski przez pogłębianie spójni ekonomicznej między miastem a wsią.

Mimo tych niewątpliwych osiągnięć sesja wykazała cały szereg braków w pracy PZGS i GS z którymi musi skutecznie walczyć spółdzielczość samopomocowa w oparciu o szeroką pomoc terenowych rad narodowych.

Samorząd spółdzielczy niedostatecznie jeszcze wykonuje swe statutowe zadania i w małym stopniu oddziaływuje na masy członkowskie w zakresie wciągnięcia ich do większego udziału w zarządzaniu gospodarką spółdzielczą.

Skutkiem tego nie widzi się w działaniu samorządu spółdzielczego, a tylko widzi się pracowników aparatu spółdzielczego. Samorząd spółdzielczy w niedostatecznym jeszcze stopniu wpływa na właściwy dobór ludzi, kontrolę ich pracy i kontrolę całej działalności aparatu spółdzielczego.

W rezultacie dość często występują jeszcze braki w zaopatrzeniu.

Coraz więcej kierowane są na wieś wykwalifikowane kadry służby rolnej, agronomów, zootechników, mechaników, traktorzystów, brygad roboczych, obsługujących inwestycje rolne, nauczycieli, lekarzy i innych. W miarę rozwoju przebudowy naszej wsi kadry te będą stale wzrastały.

Stąd wypływają zadania w zakresie zaopatrzenia wsi, które dziś nie są jeszcze właściwie wykonywane przez spółdzielczość zaopatrzenia i zbytu. Szczególnie dotyczy to spółdzielczość zaopatrzenia i zbytu. Szczególnie dotyczy to tej grupy towarów, których mamy w dostatecznej ilości i brak ich w sklepach nie znajduje żadnego uzasadnienia, gdyż ta grupa towarów nie jest doprowadzana systematycznie w pełnym asortymencie do sieci detalicznej np. lampy, nafta, szkła do lamp, sól, łopaty, widły, chleb i inne artykuły spożywcze.

Natomiast odnośnie niektórych towarów przemysłowych, które niedostatecznie jeszcze pokrywają potrzeby ludności — samorząd spółdzielczy winien kontrolować, aby towary te dochodziły do właściwych odbiorców.

Niepokojącym zjawiskiem są wyniki gospodarcze działalności gminnych spółdzielni, z których część pracuje jeszcze ze stratami co pociąga za sobą niewypracowywanie planów akumulacji.

Kierownictwa placówek spółdzielczości samopomocowej w słabym jeszcze stopniu prowadzą wśród kadr spółdzielczych akcję szkoleniową w zakresie podnoszenia poziomu ideologicznego, moralnego i fachowego.

Poważną rolę w usprawnieniu pracy spółdzielczości samopomocowej mają rady narodowe, które powinny wywierać duży wpływ na zaopatrzenie wsi szczególnie w artykuły przemysłowe.

Rady narodowe nienależycie jeszcze wnikają w działalność spółdzielczości samopomocowej. Warunkiem pełnego wykonania przez spółdzielczość samopomocową jej zadań jest ściśle jak najszersze powiązanie placówek spółdzielczych z terenowymi radami narodowymi i organizacjami masowymi.

W trosce o dalsze usprawnienie pracy spółdzielczości samopomocowej i wykonania zadań rad narodowych w tym zakresie Wojewódzka Rada Narodowa uchwala co następuje:

§ 1.

Rady narodowe wszystkich stopni uczynią spółdzielczość samopomocową przedmiotem swego szczególnego zainteresowania. Roztoczą nad nią troskliwą opiekę oraz uwzględnią w swych planach długofalowej i systematycznej pracy konkretne zadania nad usprawnieniem spółdzielczego handlu.

Opieka i pomoc dla spółdzielczości samopomocowej winna się przejawiać w następujących formach:

a. odbywanie przez prezydia powiatowych rad narodowych oraz gromadzkich rad narodowych w siedzibach GS przy obecności przedstawicieli zainteresowanych gromadzkich rad narodowych systematycznych kwartalnych narad z zarządami spółdzielczości samopomocowej celem wspólnego omówienia całokształtu zagadnień spółdzielczych. Na naradach tych przy współudziale zainteresowanych wydziałów prezydiów, komisji rad narodowych, przedstawicieli organizacji politycznych i społecznych zarządy spółdzielczości powinny informować zebranych o osiągnięciach i brakach w pracy, potrzebach w zakresie zaopatrzenia, rozwoju sieci placówek handlowych, przetwórczych i usługowych,

b. prezydia rad narodowych winny dokonywać analizy działalności spółdzielczości samopomocowej w zakresie planów skupu, kontraktacji produktów rolnych, zaopatrzenia, sieci placówek handlowych, transportu, inwestycji i wyników finansowych całej działalności,

c. w wyniku analizy prezydia rad narodowych winne okazywać spółdzielczości samopomocowej pomoc w formie udzielania wytycznych do opracowania planów, pomoc w uzyskiwaniu lokali handlowych i pozyskiwaniu środków transportowych,

d. prezydia rad narodowych dołożą wszelkich starań by podnieść na wyższy poziom pracę samorządu spółdzielczego i szerokich mas chłopskich w zakresie działalności społeczno-wychowawczej i propagandowej,

e. stosownie do wskazówek IV Plenum KC PZPR szczególnie ważnym jest rozwój prostych form kooperacji jako czynnik pomagający chłopom w podnoszeniu produkcji rolnej. Bezpośrednim organizatorem najbliżej stojącym tego zagadnienia jest spółdzielczość samopomocowa związku samopomocy chłopskiej.

Celem skonkretyzowania tej pracy Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje wspomniane organizacje do zewidencjonowania pracujących już zespołów kooperacji dla udzielenia im właściwej opieki i pomocy materialno-organizacyjnej i wykorzystania ich doświadczeń dla dalszego rozwoju tych form współdziałania.

§ 2.

Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Zarząd Wojewódzkiego Związku Gminnych Spółdzielni i Zarządy Powiatowych Związków oraz cały podległy im aparat do:

a. przedkładania przez PZGS prezydiom powiatowych rad narodowych oraz przez GS prezydiom gromadzkich rad narodowych w siedzibie GS okresowych nie rzadziej niż raz na kwartał sprawozdań z działalności ze szczególnym uwzględnieniem rezultatów na odcinku zaopatrzenia, produkcji, wykonania skupu i kontraktacji, wyników finansowych oraz wyników na odcinku organizacji prostych form współdziałania,

b. organizowania w porozumieniu z prezydiami gromadzkich rad narodowych przewidzianych statutem zebrań wiejskich członków spółdzielczości samopomocowej z udziałem pracującego chłopstwa celem zapewnienia ich oddziaływania na pracę i działalność spółdzielczości samopomocowej,

c. zawiadamiania prezydiów rad narodowych i zainteresowanych komisji radzieckich o posiedzeniach zarządu oraz organów samorządowych i kontrolnych celem wzięcia udziału ich przedstawicieli w posiedzeniach,

d. prowadzenia przez WZGS i podległy mu aparat w oparciu o samorząd spółdzielczy analizy potrzeb konsumentów wiejskich w celu właściwego ich zaopatrywania i oddziaływania na produkcję. Pomoc produkcyjną jaką Państwo daje dla podniesienia hodowli w postaci pasz treściwych, węgla i kredytów, spółdzielczość zaopatrzenia i zbytu winna doprowadzać systematycznie do chłopów, którzy kontraktują trzodę chlewną i dostarczają ją,

e. podniesienia na wyższy poziom pracy zakładów żywienia zbiorowego,

f. podejmowania wysiłków w celu uzyskania kredytów na budowę i rozbudowę zakładów przetwórczych, sieci detalicznej i drobnodetalicznej oraz magazynów w terenach szczególnie dotychczas pod tym względem zaniedbanych,

g. wykorzystania wszystkich możliwości uzupełnienia masy towarowej ze skupu nadwyżek od rolników jak też zakupu artykułów przemysłowych z miejscowej produkcji,

h. dokonania w porozumieniu z organami rad narodowych lepszej rejonizacji terenu pod kątem właściwej lokalizacji sieci handlowej,

i. pełniejszego i lepszego zaopatrzenia konsumentów poprzez przebranżowienie sieci i podniesienia na wyższy poziom kultury handlu,

j. podnoszenia w ramach szkolenia poziomu ideologicznego kadr spółdzielczych i zwracania uwagi na konieczność wyrobienia właściwej postawy moralno-ideologicznej pracowników oraz podnoszenia ich kultury w stosunku do kupujących i sprzedających,

k. zajęcia się bardziej operatywnie przez kierownictwa aparatu podległego pionu działalnością kulturalno-oświatową przy pełniejszym wykorzystaniu środków finansowych przeznaczonych na ten cel.

§ 3.

Celem zapewnienia spółdzielczości samopomocowej lepszych wyników działalności finansowo-gospodarczej i eleminowania strat, Wojewódzka Rada Narodowa uchwala:

a. zarządy wojewódzkich i powiatowych związków gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska" zobowiązuje się do prowadzenia skutecznej walki z przejawami nieuczciwości i nadużyć wśród pracowników całego aparatu, szczególnie na odcinku skupu przy przyjmowaniu zboża, żywca i ziemniaków, rozprowadzaniu nawozów sztucznych oraz innych towarów przemysłowych,

b. zwrócić się do Prokuratury Wojewódzkiej o częstsze stosowanie środków profilaktycznych zabezpieczających aparat spółdzielczości samopomocowej przed popełnianiem nadużyć,

c. zwrócić się do władz wymiaru sprawiedliwości o szybkie rozpatrywanie spraw dotyczących nadużyć popełnianych w aparacie spółdzielczości samopomocowej, zaostrzając sankcję przy masowo występujących nadużyciach.

§ 4.

Zobowiązuje się wydziały handlu, organizacyjny, Wojewódzki Zarząd Przemysłu, WKPG oraz Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" do opracowania w terminie do 15.XII. br. i przedłożenia Prezydium WRN szczegółowych wytycznych w oparciu o niniejszą uchwałę celem zabezpieczenia pełnego jej wykonania.

§ 5.

Zobowiązuje się komisje: Handu, Rolnictwa i Leśnictwa, Drobnej Wytwórczości i Przemysłu oraz Kultury do przeprowadzania planowej, systematycznej i wnikliwej kontroli działalności gospodarczej, społecznej i kulturalnej wszystkich jednostek spółdzielczości samopomocowej w oparciu o niniejszą uchwałę.

§ 6.

Zobowiązuje się radnych wojewódzkiej, powiatowych i gromadzkich rad narodowych do omówienia niniejszej uchwały na spotkaniach z wyborcami pod kątem wskazania właściwej roli samorządu spółdzielczego i oddolnej kontroli działalności placówek spółdzielczości samopomocowej przez masy pracującego chłopstwa.

§ 7.

Zobowiązuje się Prez. WRN oraz WZGS do przepracowania i właściwego załatwienia zgłoszonych na sesji wniosków w dyskusji nad zagadnieniem spółdzielczości samopomocowej.

§ 8.

Uchwała niniejsza ma charakter długofalowy. Wykonanie jej zaleca się prezydiom rad narodowych wszystkich szczebli oraz zarządom WZGS, PZGS i GS.

SEKRETARZ SESJI — PRZEWODNICZĄCY SESJI
J. Malicki — **T. Lefelt**

Poz. 113

UCHWAŁA NR 313 PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 4.X.1955

w sprawie organizacji kontroli wykonania postanowień aktów normatywnych.

Celem zabezpieczenia wykonania postanowień aktów normatywnych Prezydium Wojew. Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

Przez akty normatywne należy rozumieć ustawy, dekrety, rozporządzenia, uchwały Rady Ministrów i Prezydium Rządu oraz uchwały rad narodowych i ich prezydiów.

§ 2.

Wszystkie jednostki organizacyjne prezydiów rad narodowych obowiązane są do zaprowadzenia ewidencji zadań, nałożonych na nie przez postanowienia aktów normatywnych. Ewidencję zadań prowadzi w każdej jednostce organizacyjnej komórka wykonująca funkcje ogólno-administracyjne.

§ 3.

Ewidencja zadań winna zawierać następujące rubryki: 1) liczba porządkowa, 2) określenie zadania, 3) nazwa aktu normatywnego oraz jego data i numer, 4) komórka zobowiązana do wykonania, 5) jednostki organizacyjne współdziałające, 6) termin i sposób wykonania oraz 7) adnotacje o wykonaniu.

§ 4.

Kontrolę nad wykonawstwem zadań wynikających z aktów normatywnych sprawuje resortowo właściwy członek prezydium rady narodowej, któremu należy składać sprawozdania z ich wykonania co miesiąc. Resortowo właściwy członek prezydium wydaje, w miarę zachodzącej potrzeby, dalsze zarządzenia lub polecenia charakteru wykonawczego.

§ 5.

W sprawach mających szczególne znaczenie lub gdy wykonanie aktu normatywnego obejmuje szerszy zakres obowiązków i dłuższy okres czasu oraz wymaga koordynacji kilku jednostek organizacyjnych decyduje prezydium rady narodowej.

§ 6.

Do kontroli wykonania zadań wynikających z aktów normatywnych, realizowanych przez organy terenowych rad narodowych należy wykorzystać wyjazdy pracowników, od których winno się żądać odpowiednich sprawozdań lub informacji.

§ 7.

Kierownicy wydziałów, oddziałów lub referatów obowiązani są na żądanie prezydiów rad narodowych składać z wykonawstwa zadań wynikających z aktów normatywnych periodyczne sprawozdania w terminach przewidzianych w planach pracy prezydiów rad narodowych.

§ 8.

Postanowienia niniejszej uchwały w niczym nie naruszają przepisów zawartych w uchwale Prezydium WRN Nr 236 z dnia 18.XI.1953 (Dz. Urz. WRN Nr 13, poz: 44/53), która obowiązuje nadal.

§ 9.

Termin wykonania uchwały do dnia 20.XI.1955.

§ 10.

Odpowiedzialnym za wykonanie uchwały jest Sekretarz Prezydium WRN Ob. Edward Zając.

SEKRETARZ PREZ. WRN — PRZEWODNICZĄCY PREZ. WRN
E. Zając — **Wł. Migoń**

Adres Redakcji: Radca Prawny Prez. W.R.N. w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 4, pokój 17.
Adres Administracji: Prezydium W.R.N. w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 4, pokój 15 a.
Cena niniejszego numeru wynosi 90 gr.

L.D.Pr — Buczka 12. Zam. 3271 — 25.XI — 30.XI.55 A - 6 - 258 3750 A 4 druk. sat. VII 60 g.